

۸۷۲۱
—————
۲۰۹۸۸۶

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۰۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	وصیت الوصی
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۸۷۲۱
شماره ثبت کتاب	۲۰۹۸۸۶

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۱۸۷۲۱

۸۷۲۱
۲۰۹۸۸۶

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب وصیت الوصیة

مؤلف

شماره ثبت کتاب

مترجم

شماره قفسه ۱۸۷۲۱

۲۰۹۸۸۶

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۸۷۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكُ مَالِكُ مَوْلَايَ نَهْ وَصَفُ اشْكُرْ وَاتَّقَايَ

لَقَوْلُ الْعَبْدِ فِي بَدْءِ الْأَمَانِ
إِلَهُ الْخَلْقِ مَوْلَانَا قَدْ سَمِعَ
وَمَوْصُوفُ بِأَوْصَافِ الْمَلِكِ

مَوْلَانِي أَمْلَهُ بِزَكَلٍ أَمْرٍ
مَرْيَدُ الْخَيْرِ وَالتَّشْرِيقِ
وَلَكِنْ يُسَرِّضُ بِأَمْرٍ

صِفَاةُ اللَّهِ تَعَالَيْتَ عَيْنَ ذَاتٍ
صِفَاةُ اللَّهِ ذَاةُ الْأَفْعَالِ طَرَفٍ
قَدِيمَاتُ مَوْصُوفَاتِ الزَّوَالِ

نَسِيَّ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا كَثِيرًا
وَذَاتٍ عَنْ جِهَةِ السَّيِّئَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكُ مَالِكُ مَوْلَايَ نَهْ وَصَفُ اشْكُرْ وَاتَّقَايَ
لَقَوْلُ الْعَبْدِ فِي بَدْءِ الْأَمَانِ
إِلَهُ الْخَلْقِ مَوْلَانَا قَدْ سَمِعَ
وَمَوْصُوفُ بِأَوْصَافِ الْمَلِكِ
مَوْلَانِي أَمْلَهُ بِزَكَلٍ أَمْرٍ
مَرْيَدُ الْخَيْرِ وَالتَّشْرِيقِ
وَلَكِنْ يُسَرِّضُ بِأَمْرٍ
صِفَاةُ اللَّهِ تَعَالَيْتَ عَيْنَ ذَاتٍ
صِفَاةُ اللَّهِ ذَاةُ الْأَفْعَالِ طَرَفٍ
قَدِيمَاتُ مَوْصُوفَاتِ الزَّوَالِ
نَسِيَّ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا كَثِيرًا
وَذَاتٍ عَنْ جِهَةِ السَّيِّئَاتِ

میت

وَمَا كُنْتُ بِشَيْءٍ مُّطَاعًا ۖ وَلَا عَبْدًا لِّمُسَخَّصٍ ۚ ذُرِّيَّتِي لِي ۚ وَالْآخِرَةُ لِي ۚ وَالْأُولَىٰ لِي ۚ وَأَنَا لِي ۚ وَفِي عَالِي

[illegible][illegible]

۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱

1248

وَيُؤْتِي الْأَجْدَادَ عَنْ تَوْجِيدِ رَبِّهِمْ نَسَبًا كُلِّ نَسَبٍ بِمَا اسْتَوْفَا فِيهِ

[illegible]

وَالْكَفَّارِ وَالْفُسَّاقِ بَعْضُهُمْ عَذَابُ الْآخِرِ مِنْ سُوءِ الْفَعَالِ فِي

وَذُو الْإِيمَانِ لَا يَفْقِي مَقِيمًا : بِشُؤْمِ الذَّنْبِ فِي دَارِ الشَّعَا ^{دار الشَّعَا} فِي اسْتِغْفَارِ النَّاسِ ^{استغفار الناس}
لَقَدْ أَلَسْتُ لِلتَّوْحِيدِ نَظْمًا : بِبَيْعِ التَّشْكِلِ كَالشَّيْءِ الْحَلَا ^{بَيْع التَّشْكِلِ} ^{الشَّيْءِ الْحَلَا}

ويعلم انه كيف فناءه ويعلم الله تعالى القائم في حال قيامه قائما فاذا اقمه علم قاعده اية حال قعوده من
 غير ان يتغير علمه او صفته او يحدث له علم ولكن التغير واختلاف الاحوال يحدث للمخلوقين خلقا لله
 الخلق سيما من الكفر والايمن ثم فاطمهم وامرهم وبنينهم فكيف من كفر بفعله وانكاره وجحوده
 ونجده لان الله تعالى اياه ومن آمن بفعله وقراره وتصديقهم بتوفيق الله تعالى اياه ونفقه
 اخبره ذرئته آدم عليهم السلام اليوم القيامة من صلبه ثم من اصحاب الانبياء وشرائيبنا
 على صورة الذرية فيعلم عقلا ومخاطبة وامرهم وبنينهم فاقترنوا به بالتبوية وكان ذلك منهم
 ايمانا فتم يتولد من على تلك البقرة من كفر بعد ذلك بربك وغيره ومن آمن وصدق فقد ثبت
 عليهم ودام ولم يبرح من خلقه على الكفر ولا على الايمان ولا خلقهم مؤمنا ولا كافرا ولكن خلقهم
 استخاءا والايمن والكفر فعل العباد ويعلم الله تعالى من كفر في حال كفره كافرا فانا آمن بعد ذلك علمه
 مؤمنا في حال ايمانه من غير ان يتغير علمه وصفته وجميع افعاله من الحركة والسكون والطاعة
 والمعصية كسبهم على الحقيقة والله تعالى فاعلموا في كلهم بمشيئة ايماني اي بارادتهم وعلمهم وقضائهم
 وقدره والطاعة كلها كانت واجبة بامر الله تعالى وبمحبة ورضائهم والمعاينة كلها بقدره
 وعلمهم وقضائهم ومشيئته اي ارادتهم لا بمحبة ولا برضا ولا بامرهم والانبياء كلهم صورة الله تعالى
 عليهم اجمعين منزهون من الصفات والكباير والكفر والفواحش وقد كانت منهم ذلالة كالنبي
 وخطاياه ومحمد رسول الله عليه وسلم حبيبهم وعبيده وصفين وروبه ونبيه ولم بعد الله ولم
 يترك بالله كما كلفه غايي قط ولم يرتكب صغيرة ولا كبيرة قط افضل الناس بعد رسول الله
 عليه وسلم ابو بكر صديق رضي الله عنه ثم عمر بن الخطاب رضي الله عنه ثم عثمان بن عفان
 رضي الله عنه ثم علي بن ابي طالب رضي الله عنه غابدين على الحق ومع الحق نتولهم جميعا
 ولا ننكر احد من اصحاب رسول الله عليه وسلم الا بالخير ولا نكفر مسلما بدين من الذنوب
 وان كانت كبيرة اذ الله يستعملها ولا ننزل عنه اسم الايمان ونسبهم مؤمنا حقيقة وبحوز
 ان يكونوا من تلك البركة مؤمنا فاسقوا غير كافر اجمع على الخلق في تراويح في ليلته بقرضان سنة
 والصلاة خلف كل بر وفاجر من المؤمنين جائزة ولا نقول ان المؤمن لا يفرض الذنوب ولا

نقول انه لا يدخل النار ولا نقول انه يخرج منها وان كان فاسقا بعد ان يخرج من الدنيا مؤمنا
 ولا نقول ان حسنا مقبولا وسينانا مغفورة كقول المرجية ولكن نقول من عمل حسنة
 حسنة بجميع نواحيها وارتكابها فائتة عن العيوب المفسدة والمغيب المبطلة ولا يبطلها بالكفر ولو
 حتى يخرج من الدنيا مؤمنا فان الله تعالى لا يضعها بل يقبلها منه ويثبت عليه بلا حجب وما كان من اسباب
 دون الشرك والكفر ولم يبق عنها ولا يكفر صاحبها حتى مائة مؤمنا فاسقا مضر عليه فاني في مشيئة الله
 ان شاء الله ان شاء الله عطف عليه ولم يغضب بالنار والرايا اذ وقع في عمل من الاعمال فاني بطل
 اجره وكذلك العجب والاية ثابتة للانبياء والارماة الاولياء واما التي يكون لا احد اليه مثل
 اليسى وفرعون ودجال مهاروي في الاخبار انه كان ويكون لهم لانسمها آية ولا كرامة
 ولكن نسبها قضاء حاجاتهم وذلك لان الله تعالى يقضى حاجاة اعماليه استدر اجالهم ففقد
 بنك ويزدادون طفيا وكفر وذلك كله جائز ممكن وكان الله تعالى خالق قبل ان يخلق ورا قبل
 ان يرق بهذا الكلام للتاكيد والله تعالى يقرر في الآخرة ويراه المؤمنين باعين رؤسهم وهم في الجنة
 ولا يكون بينهم وخلقهم مسافة والايمان الاقرار والتصديق وايمان اهل السما والارض لا
 بزيه ولا ينقص والمؤمنون مستوون في الايمان ايا نجس المؤمن به والتوحيد اى نفى الشرك
 متفاضلون في الاعمال والاسلام هو يتسلم والانتقال اى عاجز لا ادر الله تعالى فمن طريق اللغة فرق
 بين الايمان والاسلام ولكن لا يكون الايمان بلا اسلام ولا يوجد الاسلام بلا ايمان فيما كان
 مع ابطن والدين هم واقع على الايمان والاسلام واشترع كلها ونعرف الله حقيقة كماله وصفاته
 تعالى نفسه في كتابه بجميع صفاته ولجميع سماته الحسنات التي ثبتت بالكتاب والسنن وليس يقدر احد
 ان يعبد الله تعالى حق عبادة كما هو اهل له وكذلك لا يقدر البعب ان يشكر الله تعالى حق شكره ولكن
 يعبد بامر كما امره كتابه وسنة رسوله ويسوي المؤمنين كلهم في المعرفة واليقين والتوكل والمجته
 والرضا والخوف والرجاء والله تعالى متفضل على عباده وعادل قد يعطي من الثواب انصافا

وهو المبدأ من الحق تعالى
 وهو المبدأ من الحق تعالى
 وهو المبدأ من الحق تعالى

ما يستوجب العبد تفضلاً منه والحكم به ليس بواجب وقد يعاقب على الذنب عدلاً عنه وقد يعفو افضل منه
 وشفاعته الانبياء عليهم السلام حق وشفاعته الانبياء للمؤمنين المذنبين ولا اهل الكبار منهم
 المستوجبين للعقاب حق ووزن الاعمال بالميزان يوم القيامة حق وحوض النجى صلى الله عليه وسلم
 حق ودار الآخرة والجنة والنار مخلوقان يوم والارض حق ولا تقيان ابد ولا نجوة حور العين ابد
 ولا يقين عقاب الله تعالى ولا تنجاة سرمد الايمان واليه تعالى يهيم من يشاء فضلاً عنه ولا يقين من يشاء
 عدلاً عنه وخلافاً منه وتفسير الخذلان ان لا يوافق العبد على ما يرضى عنه وهو عدلاً منه وكذا عقوبة
 الخذلان على المعصية عيب منه ولا يجوز ان نقول ان الشيطان يسلب الايمان من العبد المؤمن قبل اذ
 ولكن نقول العبد لا يملك ان يسلب منه الشيطان وسوال منكر ونكير حق كالمذنب في القبر وعقوبة
 الروح الى الجسد في قبره حق وزخنة القبر وعذابه حق كالمذنب في القبر وعقوبة
 وكل من ذكره العلماء بالفارسية من صفاته الله تعالى عز وجل اسم فخاير القول به سوى اليد بالفارسية
 ولا يجوز ان يقال دست خدای ويجوز ان يقول بردي ضلای عز وجل بلا تشبيه ولا كيفية وليس قرب الله
 ولا بعده من طريق طول المسافة وقهرها ولكن على معنى الكرامة والهيوان والمطهر قريب منه
 بلا كيفية والعالي بعيد منه بلا كيفية والقرب والبعيد الاقرب يقع على المناجى اي ساجدة كنده
 وكذا الكجوة الوقوف بين يديه بلا كيفية والقرب والبعيد الاقرب يقع على المناجى اي ساجدة كنده
 في المصاحف مكتوب واية المقرن في معنى الكلام مستوية في الفضلية والعظمة الا ان بعضها
 فضيلة الذكر وفضيلة المذكور مثل اية الكرسي لان المذكور فيها جلال الله تعالى وعظمته وصفاته
 فاجتمعت فيها فضيلتان فضيلة الذكر وفضيلة المذكور وبعضها فضيلة الذكر خفية مثل قصبة الكفار
 فيها فضيلة المقرن وليس للمذكور فيها فضيلة وكذلك الاسماء والصفات كلها مستوية في العظمة
 والفضل والدار رسول الله صلى الله عليه وسلم ما عاين الكفر والبطلان لبعدهما كافر وقاسم وظاهر

وابراهيم كانوا بين رسول عليه السلام وفاطمة ورقية وزينب ام كلثوم جميعاً كذا في رواية رسول عليه السلام
 واذا اشكل على الانسان المؤمن يشبهه من الدقائق علم التوحيد فانه ينبغي ان يحب ان يعقد
 في الحال ما هو الحق ما هو الصواب عند الله تعالى الى ان يجد عالمه فسله ولا يسعه تاخر الطلب
 ولا يعذر بالتوقف فيه وكيف ان وقف ساعة فيما اشكل عليه وخبر المولى حق ومن رده راجع
 فهو مبتدع ضال وخروج القبول وواجب وطول الشمس من مغربها ونزول عيسى عليه السلام بين يديه
 من السماء وسائر الامامة يوم القيامة على ما ورد به خبر الشيخ حق كالمذنب في القبر وعقوبة
 من يشاء الى صراط المستقيم لبسم الله الرحمن الرحيم المقدم منه في ان كمال الدين
 لا يحصل الا بعلم الله تعالى في اي علم الاخلاق والفقه والعقائد وكذا في بعضهم ان اي يقول
 من معرفة الله تعالى الاعتراف بالعجز عن معرفته وبعضهم يدعي اموراً عظيمة في المعرفة بالله تعالى
 وبعضهم يقول من معرفة الله تعالى ما ينبغي ان يتبى اليه اعتقلاً جميع العوام وهو انه موجود عالم
 قادر سميع بصير متكلم فينبغي به العلم المكاشفة وبغير رفع الغطاء حتى يتبين له حليته الحق في هذا
 مؤراً انما هي اي بغير عجز العبادة الذي لا شك فيه وهذا العلم ابراهيم المكاشفة علم الصديقين
 والمقربين وهو غاية العلوم فقد قال بعض العارفين من لم يكن له نصيب من هذا العلم اخاف عليه سوء الفهم
 وادخا نصيب منه التصديق اليه والاسمية لا اهل الا اهل المكاشفة وقالوا عارف الاخر من كان فيه
 خلصان لم يفتح به يشبهه من هذا العلم وقيل من كان حقيقاً للدين او مصر على الهوى لم يتحقق به وقد
 يتحقق بسائر العلوم اي علم المكاشفة وقل عقوبت من ينكره ان لا يزرقيه منه يشبهه ولهم يكلم الانبياء
 في هذا العلم الاباير والايما على سبيل التمثيل والاجمال علماً اي مع علمهم بالاشياء الغيوبية لقصور
 افهام الحق عن الاحتمال اي باكردون والعلماء وارثته الانبياء فما لهم سبل الى العدم على نبي
 الناسي والاعتقادي والثاني ما يكون مقصوداً لغيره وهو على قسمين محدود ومعلوم اما
 تقسيم الاول وهو علم المحمود فهو على ثلاثة اصناف فرض فرض كفى ومندوب اليه

والاعمال والارثته والاشياء التي لا يشك في العلم
 ولا يشك في العلم والاشياء التي لا يشك في العلم

چو در وقت غمت سوزی و در خلعت
انگشاید که افکار ایند بر لب
ان انگش یکبار که غمت داد
و در خلعت و در غمت
با این دست معصوم در این
با این دست محال است که این
با این دست محال است که این

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۸۷۲۱

قبولہ
قبولہ

12/24

جاعتی بکجا بنشسته اند یکی آمد و برایشان سلام گفت بر هم علیک واجب آید اگر یکس جواب گوید حقیقت که سجده در بر تعنی فرضی نه است جواب بگویند فرشته کاخ آدم را بفرمان خداوند کردند
از کردن دیگران ساقط شود و یکی ثواب همان جواب گویند را بهد اما اگر سلام گویند یکی را بپستی علیه اللعنة نافرمانی کرد سجده نکرد دیدن که طوق لعنت در کردن او افکار پیش کشد و او
تعیین کند و سلام کند جواب بر همان کس لازم شود سنت سلام نشست که کلان تر بر خور تر شود حقیقت این را توفیق ایمان داد بفرمان بر دارین دیگر سجده کردند در کافیه آورده است
بر دوستی و سوار بر پیاده و خواهر بر غلام و پسر بر کنزک و سوار بر کوه بر کوه بجای نهد
پیش تر بود سلام بر پی پستی تر بود که در شب مواب خداوند عز و جبر فی کام و زبان رسول علیه السلام
سلام گفت السلام علیک ایها النبی و رحمة الله وبرکاته رسول علیه السلام فرضی که من این ادب
از پروردگار خواهم ختم چون بسجده در آئی سلام نشاید گفتنی یا فی مشایخ یا بلخ گفته اند که شایسته
و مشایخ ما و الله گفته اند که نشاید خواج ابو بکر فضل بخار حجت الله گفته است اگر در مسجد قرآن خواند
یا علم درسی گویند یا ذکر و تسبیح گویند سلام نشاید گفتنی اما اگر سخن دنیا گویند سلام نشاید گفتنی
بجواب مشغول شوند در عین معصیت عبارت کرده باشند و سلام گویند در معنی امر معروف و نهی منکر
چون سلام گفتنی دست باید دادن که دست دادن سنت است و یکی انگشت بر نشاید گفتنی که آن
تشبه میشود بر افضیان شیخ اسلام بر همان حجت الله حدیث روایت کرده است با سلام در دست
که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که هر آن کس که از دنیا برون رود و هیچ مردی یا عجمی و ایرانی یا یهودی
و یمنی یا مشرک یا بنده باشد و الله اعلم

سجده اول است بر پشت که بنده کان میگوید خداوند ایا این را ما سوار خاک آفریدی
پستی سوار در خاک بنیم سجده حریم است بر پشت که باز گشت ما خاک خام بود
سلام در بیان سجده بجهت بدان که سجده سهوا از سه چیز واجب میشود بنا بر فرض یا بنا بر ادب
بزرگ واجب سجده سهو هر سجده است بعد از سلام و علی اختلاف کرده اند که چه وقت است
بعضی گفته اند هر وقت سلام دهند و بعد از آن سجده سهوی آرد و بعضی گفته اند که بدست
سلام دهند و بعد از آن سجده سهو آورد و فتوی برای این است قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
اگر انکسار من جمع بین الصلوة فی وقت واحد انس بن مالک رضی الله تعالی عنه روایت میکند
که رسول علیه السلام فرمود که هر که این شیخ نماز را به جماعت نگاه دارد و خدای عز و جل ثواب هزار نهد و در بیان عمل
نیت گویند امیرالمؤمنین ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه گفته است که هر که یک ختم قرآن کند بعد از هر حرفی که در نیت
نموده و عز و جل امر فرماید تا بنام آن بنده در بهشت کوشکی بنا کند و اگر من توفیق یافتی که هزار ختم قرآن کرده ای
و آن همه از من فوت شدی بر دل من آن رخ رسیدی که یک تبر اول از من فوت شدی امیرالمؤمنین عز و جل فرمود
گفته است که هر که سه وعده طعام دهد و باروزه داری طعام دهد بعد از روزی که در آن جو خدای عز و جل فرماید و بعد از طعام
تا بنام آن بنده در بهشت کوشکی بنا کند و اگر من توفیق یافتی که جسمه روزی در آن عالم و جسمه در آن کاف
عالم و طعام داده ای و ثواب آن همه از من فوت شدی بر دل من آن رخ رسیدی که یک تبر اول از من فوت شدی و الله اعلم

سجده اول است بر پشت که بنده کان میگوید خداوند ایا این را ما سوار خاک آفریدی
پستی سوار در خاک بنیم سجده حریم است بر پشت که باز گشت ما خاک خام بود
سلام در بیان سجده بجهت بدان که سجده سهوا از سه چیز واجب میشود بنا بر فرض یا بنا بر ادب
بزرگ واجب سجده سهو هر سجده است بعد از سلام و علی اختلاف کرده اند که چه وقت است
بعضی گفته اند هر وقت سلام دهند و بعد از آن سجده سهوی آرد و بعضی گفته اند که بدست
سلام دهند و بعد از آن سجده سهو آورد و فتوی برای این است قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
اگر انکسار من جمع بین الصلوة فی وقت واحد انس بن مالک رضی الله تعالی عنه روایت میکند
که رسول علیه السلام فرمود که هر که این شیخ نماز را به جماعت نگاه دارد و خدای عز و جل ثواب هزار نهد و در بیان عمل
نیت گویند امیرالمؤمنین ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه گفته است که هر که یک ختم قرآن کند بعد از هر حرفی که در نیت
نموده و عز و جل امر فرماید تا بنام آن بنده در بهشت کوشکی بنا کند و اگر من توفیق یافتی که هزار ختم قرآن کرده ای
و آن همه از من فوت شدی بر دل من آن رخ رسیدی که یک تبر اول از من فوت شدی امیرالمؤمنین عز و جل فرمود
گفته است که هر که سه وعده طعام دهد و باروزه داری طعام دهد بعد از روزی که در آن جو خدای عز و جل فرماید و بعد از طعام
تا بنام آن بنده در بهشت کوشکی بنا کند و اگر من توفیق یافتی که جسمه روزی در آن عالم و جسمه در آن کاف
عالم و طعام داده ای و ثواب آن همه از من فوت شدی بر دل من آن رخ رسیدی که یک تبر اول از من فوت شدی و الله اعلم

انقلبت چون شب شود اردمان در خواب شوند فرشتگان گویند که مومنان بر خیزند
 و بایستد که از این خواب بیدار شوند و نماز کنند و بفرزند ایمانان بسوی در حق بر بنده عتبات
 او را توفیق رسیده بر خیزد و در عبادت کند چون چه روز نشیند کند ای بنده کانه روز
 بباد دادید جمعه کند که تیر اقبال بادیشم اگر سوس در خواب ماند تیر اول از آن فوت شود و نه کار شود
 بر لیل آنکه روز رسول الله صلی الله علیه و سلم در وادی شفقان در خواب می افتد تا زمانه او ایشان
 فوت شد چون افتاد بر آمدیم طهارت کردن رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که بیدار
 و اقامت کردند و فریاد ناس در اجتماع آمد کردن بسی معلوم شد که بنده مومن در خواب ماند تا آنکه
 ل از وفات نشود اما بعد از صبح بر آید از رسول صلی الله علیه و سلم بر بیدار کرد تا نماز فوت بر سر رسول
 صلی الله علیه و سلم فرمود سه وقت آسمان و زمین عرضی کردند که ای انکه منی را با حق بر میانه
 دگر کی زمانه من نماند و دگر کی او کی تیر از مومن فوت شد آسمان بنامه بود که فریاد مرا تا حد را بر
 وی زخم خرمان آید که همان سالکت باشی که بنده مومن است شاید که من بیاورم او را

بنام خداوند برتر و افاضت عرصه در

بختانه بنامه خداوند برتر و افاضت عرصه در
 آن بخت عالم و بیخود و هر صاحب دهری به وقت خود
 خود آن به بخت عالم و بیخود و هر صاحب دهری به وقت خود

۱۰۶

بنام خداوند برتر و افاضت عرصه در

